

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

Ο ΓΑΜΟΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ

Το δίλημμα των πολιτικών: αρχές, ή πολιτικό κέρδος;

Δεν θα έλεγα πως η κοινωνία στην Αυστραλία είναι μπάχαλο τύπου την περίοδο, όμως τα προβλήματα είναι πολλά και οι λύσεις λίγες, επειδή αφορούν σε θρησκευτικές πεποιθήσεις, κοινωνική δικαιοσύνη, σεξουαλικές προτιμήσεις, οικογενειακή βία και το αναπόφευκτο πολιτικό κόστος. Στη Βικτώρια έχει ήδη αρχίσει μεγάλη επίσημη έρευνα για την οικογενειακή βία, ενώ συνεχίζεται η καταθλιπτική παναυστραλιανή έρευνα για την παιδρασία, η δημόσια συζήτηση για την αναγνώριση στο Σύνταγμα τού έθνους των Αυτοχθόνων σαν πρώτους κατοίκους τής Αυστραλίας απεκάλυψε διαφωνίες τους με αποφάσεις τού πρωθυπουργού, Τόνι Αμποι και τέλος, οι πολιτικοί θα πρέπει ν' αποφασίσουν αν θα νομιμοποιηθούν οι γάμοι ανάμεσα σε ομοφυλόφιλους από το Κοινοβούλιο στην Καμπέρα.

Οι γάμοι των ομοφυλόφιλων είναι θέμα με πολιτικό κόστος που ανησυχεί την ηγεσία των Λίμπεραλ και Εργατικών, τους θρησκευτικούς ηγέτες, ένα μεγάλο κομμάτι των πολιτών και φυσικά τους άμεσα ενδιαφερόμενους ομοφυλόφιλους, άνδρες και γυναίκες. Στα δύο μεγάλα κόμματα υπάρχουν σοβαρές διαφωνίες ανάμεσα στους θρησκευόμενους πολιτικούς, όπως ο πρωθυπουργός Τόνι Αμποι, που θεωρούν πως ο θεσμός «γάμος» είναι μόνο ανάμεσα σε έναν άνδρα και μία γυναίκα και στους άλλους που πιστεύουν ότι «γάμος» είναι η ένωση δύο ανθρώπων που αγαπιούνται ανεξαρτήτως φύλου.

Στο πρόσφατο συνέδριο τού Εργατικού Κόμματος αποφασίστηκε οι βουλευ-

τές του να ψηφίσουν κατά συνείδηση, ενώ στο Λίμπεραλ Πάρτι υπερισχύει η άποψη τής κοιμητικής πειθαρχίας για να καταψηφιστεί η πρόταση, παρά τις πιέσεις να υιοθετηθεί η ψήφος κατά συνείδηση. Πάντως, στην πλειοψηφία τους οι πολίτες υποστηρίζουν τον γάμο ανάμεσα σε ομοφυλόφιλους, επειδή καλώς, κακώς, η ομοφυλοφιλία δεν είναι πια στίγμα, ούτε κρύβεται πίσω από κλειστές πόρτες. Διάσημοι Αυστραλοί σε κάθε κοινωνική ομάδα δεν κρύβουν πια τις σεξουαλικές προτιμήσεις τους: γνωστοί και δημοφιλείς καλλιτέχνες, ραδιοεκφωνητές, πολιτικοί, επιστήμονες κλπ. χαίρουν εκτίμησης για τα επαγγελματικά επιτεύγματά τους και η ιδιωτική ζωή τους είναι στο απυρόβλητο.

Όμως, είναι πράγματι μεγάλο δίλημμα για τους θρησκευόμενους και τους συντηρητικούς πολίτες, που δεν πιστεύουν σε οικογένειες με δύο μπαμπάδες ή δύο μαμάδες και ανησυχούν για τα παιδιά που θα ανατρέφονται σε οικογένειες ομοφυλόφιλων, αλλά τέτοιες οικογένειες με παιδιά είναι γεγονός και αποδεκτές από την ευρύτερη κοινωνία που υποστηρίζει τέτοιους γάμους.

Ουσιαστικά, αυτοί οι άνδρες και γυναίκες δεν είναι πια παρείσακτοι, ασκούν μεγάλη επιρροή στα κέντρα αποφάσεων και διεκδικούν την ίση μεταχείριση από το κράτος για να προστατέψουν τα δικαιώματα που δημιουργεί μια ομοφυλοφιλική σχέση σε πρακτικά θέματα όπως περιουσιακά, κληρονομικά, «διαζύγια», οικογενειακή βία κλπ.

Κώλυμα για την επισημοποίηση τής σχέσης ανάμεσα σε ομοφυλόφιλους εί-

ναι ο ορισμός τού «γάμου» που παραδοσιακά έχει θρησκευτική έννοια, αν και ο πολιτικός γάμος κερδίζει έδαφος ανάμεσα στους ετεροφιλόφιλους.

Επειδή υπάρχουν τα προβλήματα που ανέφερα π.χ. περιουσιακά, κληρονομικά, «διαζύγια», οικογενειακή βία κλπ., ακόμη και στις σχέσεις ομοφυλόφιλων, νομίζω ότι οι πολιτικοί θα πρέπει να βρουν έναν τρόπο νομιμοποίησης των ομοφυλοφιλικών σχέσεων χωρίς αυτός να προσβάλλει τα θρησκευτικά ή άλλα πιστεύω αυτών που διαφωνούν. Εγώ προσωπικά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι ομοφυλόφιλοι επιμένουν στη λέξη «γάμος» και υποπεύομαι ότι το κάνουν για λόγους αρχής ή δικαιοσύνης, ύστερα από χιλιάδες χρόνια καταπίεσης και διωγμών.

Η λύση στο πρόβλημα ίσως θα ήταν ένα συμβόλαιο ανάμεσα σε ομοφυλόφιλους που αποφάσισαν να ζήσουν μαζί και θα προστατεύει τα δικαιώματά τους, όπως ο οικογενειακός νόμος προστατεύει τους ετεροφιλόφιλους είτε είναι παντρεμένοι επίσημα ή που συμβιώνουν περισσότερους από 12 ή 18 μήνες σαν «ντε φάκτο», αν δεν κάνω λάθος.

Πάντως, η συμβίωση ανάμεσα σε ομοφυλόφιλους δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί χωρίς επισημοποίηση και προστασία τής σχέσης τους από το κράτος, σαν πολίτες με ίσα δικαιώματα. Η θρησκευτική νομιμοποίηση τής σχέσης αυτής με «γάμο», φυσικά, θα παραμείνει στη δικαιοδοσία των πνευματικών ηγετών.

Απάντηση

Συμπάροικος με κατηγορήσει έντονα πως είμαι «Συριζαίος» και σχολιάζω μεροληπτικά την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα. Εχω συνηθίσει να μου κολλούν χειρότερες ταμπέλες και λίγο μ' ενδιαφέρει πια, όμως, ο κύριος δεν μπόρεσε να μου απαντήσει ποιόν Ελλάδα πολιτικό θα ήθελε ν' αντικαταστήσει τον Αλέξη Τσίπρα για να... σώσει την Ελλάδα. Σίγουρα είχε κάποιον στο νου του, αλλά ντράπηκε να μου το αποκαλύψει γιατί έτσι κατόντησαν οι υποστηρικτές τού παλατιοκομματισμού.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, άλλωστε, υποστηρίζω τον Αλέξη Τσίπρα. Ποιόν άλλο θα μπορούσα να υποστηρίξω; Τον Μεϊμαράκη που συμμετείχε στη χρεοκοπία τής Ελλάδας, την ελαφρών βαρέων Γεννηματά που υπηρέτησε το Πασόκ τής συμφοράς, τον Σταύρο Θεοδωράκη που γυροφέρνει τούς δανειστές μήπως τού δώσουν το δαχτυλίδι, ή μήπως τον Κουτσούμπα που ονειρεύεται να φιλοξενήσει τους τυχόν... πρόσφυγες από τον Σύριζα;

Εκείνους που ομολογώ ότι δεν μπορώ να ερμηνεύσω είναι αυτούς τής Αριστερής Πλατφόρμας που βασικά δεν θέλουν να κυβερνήσει ο Σύριζα. Είναι τόσο δύσκολο να καταλάβει ο Λαφαζάνης πως σαν υπουργός, έστω με το 3ο Μνημόνιο, θα μπορούσε ν' ανακουφίσει τους συμπατριώτες του και να βοηθήσει στην ανάκαμψη, απ' ό,τι μόνιμα στην αντιπολίτευση; Γιατί είμαι σίγουρος πως όσο κακό και αν είναι το αναθεματισμένο Μνημόνιο, αυτή η κυβέρνηση θα προσπαθήσει να το κάνει πιο υποφερτό απ' ό,τι θα ήταν με τους πολιτικάντηδες τού δικομματισμού και ήδη φαίνεται από τα αντισταθμικά μέτρα που υιοθετεί.

Θάνατός σου η ζωή μου

Το Βερολίνο έχει κερδίσει 100 δισ. ευρώ, επωφελούμενο από το χαμηλό κόστος δανεισμού και την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Μελέτη του Ινστιτούτου οικονομικών μελετών «Leibniz» που επικαλείται το Γαλλικό πρακτορείο (AFP) εμφανίζει τη Γερμανία να έχει κερδίσει ποσό 100 δισ. ευρώ από το 2010 λόγω της μείωσης του κόστους δανεισμού. Σύμφωνα με τη μελέτη, ο ισοσκελισμένος προϋπολογισμός του Βερολίνου, ο οποίος έχει επιτευχθεί από το 2014, οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στα οφέλη από την ελληνική κρίση.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς, τα επιτόκια των γερμανικών ομολόγων μειώθηκαν κατά 300 μονάδες βάσης, λόγω της ελληνικής κρίσης, με αποτέλεσμα η Γερμανία να εξοικονομήσει 100 δισ. ευρώ την πενταετία 2010 - 2015.

«Ακόμη και αν η Ελλάδα δεν αποπληρώσει ούτε ένα σεντ, το γερμανικό δημόσιο ταμείο έχει επωφεληθεί οικονομικά από την κρίση», αναφέρει το δημοσίευμα, επειδή, όπως λένε οι Έλληνες «θάνατός σου η ζωή μου»...

Συνεχίζεται το σκάνδαλο

Συνεχίζεται το σκάνδαλο με τα ταξιδάκια αναψυχής των πολιτικών καθώς καθημερινά ανακοινώνονται ονόματα βουλευτών και γερουσιαστών που ξόδευσαν χιλιάδες δολάρια, παρόλο που ο Τζο Χόκεϊ μάζ είχε υποσχεθεί πως έλθε η εποχή των ευεργετημάτων. Το υπουργείο Οικονομικών ελέγχει τώρα τις δαπάνες όλων των πολιτικών στην Καμπέρα, αλλά ανακοινώθηκε ότι τα συμπεράσματα τού ελέγχου θα παραμείνουν μυστικά. Ας τολμήσουν!

Στο μεταξύ, η εφημερίδα The Australian επιβεβαίωσε το χθεσινό σχόλιό μας πως υπάρχει ανησυχία στην Κ.Ο. τού Λίμπεραλ ύστερα από τις αρνητικές δημοσκοπήσεις. Παρόλα αυτά, οι Εργατικοί δεν πρέπει να θεωρούν δεδομένη τη νίκη τους στις επόμενες εθνικές εκλογές, αν δεν παρουσιάσουν ένα αξιόπιστο πρόγραμμα για την ανάπτυξη τής εθνικής οικονομίας, την φορολογική μεταρρύθμιση και την προστασία των ευπαθών κοινωνικών ομάδων.